

Skarga wniesiona w dniu 19 lipca 2016 r. – Ayuntamiento de Madrid/Komisja**(Sprawa T-391/16)**

(2016/C 326/55)

*Język postępowania: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Ayuntamiento de Madrid (Hiszpania) (przedstawiciel: F. Zunzunegui Pastor, adwokat)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i uwzględnienie podniesionych w skardze zarzutów;
- wydanie orzeczenia o nieważności wskazanego w skardze rozporządzenia Komisji (UE) nr 2016/646 z dnia 20 kwietnia 2016 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 692/2008 w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 6);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieważności zaskarżonego rozporządzenia ze względu na brak właściwości związany z nieprawidłowe skorzystanie przez Komisję z procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą.

Skarżąca twierdzi w tym względzie, że Komisja dopuściła się naruszenia art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 715/2007 z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. 2007 L 171, s. 1).

Podnosi ona, że Komisja przyjmując zaskarżone rozporządzenie – ze względu na to, iż ustanawia ono europejski system przewidujący nowe wyższe progi emisji NO_x – zmieniła zasadniczy element podstawowego uregulowania i, co za tym idzie, naruszyła związane z przyjęciem tego rozporządzenia warunki formalne i efektem tego dopuściła się naruszenia istotnych wymogów proceduralnych.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przepisów prawa pierwotnego i prawa wtórnego, a także ogólnych zasad prawa Unii.

Skarżąca podnosi, że przyjmując zaskarżone rozporządzenie Komisja uchybiła art. 3, art. 11, art. 114 ust. 3 i art. 191 TFUE, a także art. 35 i 37 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

Podnosi ona również, że zaskarżone rozporządzenie:

- stanowi naruszenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszy powietrza dla Europy (Dz.U. 2008 L 152, s. 1) w zakresie dotyczącym ograniczenia maksymalnych poziomów emisji azotu w przypadku pojazdów napędzanych olejem napędowym;
  - stanowi naruszenie art. 4 ww. rozporządzenia nr 715/2007;
  - stanowi również naruszenie rozporządzenia Komisji nr 692/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. wykonującego i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. 2008 L 199, s. 1).
3. Zarzut trzeci dotyczący nadużycia władzy
    - ze względu na istnienie obiektywnych, istotnych i zgodnych przesłanek świadczących o tym, że przyjmując zaskarżone rozporządzenie podnoszące progi emisji NO_x w przypadku lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych Komisja nie realizuje, wbrew własnym deklaracjom, celu założonego w przepisach w prawa Unii;

- ze względu na to to, że Komisja obeszła przewidziane w TFUE postępowanie szczególne, aby zarządzić konkretnym faktycznym; ze względu na to, że zamiast zwykłej procedury ustawodawczej przeprowadziła ona procedurę regulacyjną połączoną z kontrolą, instytucja ta dopuściła się w ramach postępowania w sprawie przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, co wiąże się z brakiem po jej stronie właściwości do wydania tego aktu;
- wreszcie, rozporządzenie to nie jest zgodne z interesem Unii.

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2016 r. – Axiom/Parlament

(Sprawa T-392/16)

(2016/C 326/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Axiom (Oberschaeffolsheim, Francja) (przedstawiciel: N. Deleau, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2016 r. o wykluczeniu spółki Axiom z udziału w procedurze udzielania zamówień publicznych;
- nakazanie Parlamentowi Europejskiemu zapłatę spółce Axiom kwoty 4 000 EUR tytułem art. 133 i następnym regulaminu postępowania przed Sądem;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania w niniejszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy niezgodności z prawem pod względem formalnym, decyzji Parlamentu Europejskiego D 201714 z dnia 9 czerwca 2016 r., o odrzuceniu oferty przedstawionej przez stronę skarżącą w ramach postępowania przetargowego 06D30/2015/M064, „Francja-Strasburg: Umowa ramowa o roboty związane z usuwaniem azbestu w budynkach Parlamentu Europejskiego w Strasburgu” (Dz.U. 2015/S 242-438527) oraz decyzji o przyznaniu zamówienia innemu oferentowi (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”), ponieważ osoba sygnująca pismo adresowane do strony skarżącej, zawierające zaskarżoną decyzję nie posiadała żadnych delegowanych uprawnień koniecznych do zaciągnięcia zobowiązania w imieniu instytucji zamawiającej, tj. Parlamentu Europejskiego.
2. Zarzut drugi dotyczy niezgodności z prawem pod względem formalnym zaskarżonej decyzji, ponieważ wykluczenie oferty strony skarżącej nie było zgodne z art. 158 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, a w związku z tym nie było uzasadnione.